

VERREREKIJKER

DE WERELD VER WEG KOMT DICHTERBIJ

DOE MEE!

**Droomberoepen-
avontuur**

REIS MEE NAAR ETHIOPIË

**Sara laat haar
geboorteland zien**

LEES JE BIJBEL

**Vissers van
mensen**

THEMA:

**LATER
WORD IK...**

INHOUD

Dit staat er
deze keer in
de verrekijker:

- 04 Op reis naar Ethiopië!
- 06 Raad het beroep!
- 08 Verhaal van Lina
- 12 Lees je Bijbel
- 14 Zoek het beroep
- 15 Net als opa
- 16 Droomberoepen-
avontuur

Hallo!

Ik weet het nog goed: in groep 2 vroeg mijn juf wat ik later wilde worden. Iedereen mocht het zachtjes in haar oor fluisteren. Ik vond het spannend, want ik wist het eigenlijk niet. Maar toen het mijn beurt was, fluisterde ik: "Ik wil juf worden".

Weet jij al wat je wilt worden? Misschien denk je: later wordt ik net als papa. Of net als de juf. En misschien heb je nog

geen idee. Dat is helemaal niet erg! Je gaat vanzelf ontdekken waar je goed in bent en wat bij je past. Misschien helpt deze Verrekijker je daar wel bij!

Veel leesplezier!

Groetjes,
Willemien

Colofon

Woord en Daad werkt vanuit Bijbels perspectief aan duurzame verandering voor mensen in armoede. Zo creëren we samen hoop en nieuwe kansen. Grenzeloos is het jongerenblad van Woord en Daad.
www.woordendaad.nl

Redactie Ineke Brand, Gerdien Hagoort, Lisette Oosterwijk (hoofdredactie), Jo-Anne Prosman, Willemien van Wijnen (eindredactie)

Concept en Realisatie BladenMakers

PRIKBORD

REHOBOTHSCHOOL IN OPHEUSDEN IN ACTIE

Tijdens de projectweek op de Rehobothschool in Opheusden leerden alle groepen over het werk van Woord en Daad. Ze hoorden dat sommige kinderen slachtoffer zijn van kinderbuiting en wilden graag helpen. Daarom werd er geld ingezameld. En dat lukte heel goed: er kwam maar liefst €3.806,57 binnen! Op de projectavond verkochten leerlingen koffie, thee, lekkers en andere spullen. De hele opbrengst ging naar Woord en Daad. Bedankt voor jullie geweldige inzet!

VAN SPONSORKIND NAAR PILOOT!

Omod Oriama had nooit gedacht dat zijn droom op een dag echt uit zou komen. Omod groeide op in armoede. Dankzij een sponsor in Nederland kon hij toch naar school. Omod deed erg goed zijn best en ging naar de universiteit.

Daarna kreeg Omod de kans om piloot te worden bij Ethiopian Airlines. Een jongensdroom die uitkwam! Nu verdient Omod geld als piloot. Hij zegt: "Er gaat geen dag voorbij zonder dat ik God dank voor wat Hij heeft gedaan voor mij en mijn familie." Bijzonder he!

EEN WERKSTUK EN EEN SPREEKBEURT!

Ben je binnenkort aan de beurt om een spreekbeurt te geven? Het kan best lastig zijn om een goed onderwerp te kiezen! Over Woord en Daad valt heel veel te vertellen. En je kunt via onze website een leuk spreekbeurtpakket aanvragen.

Sarah Vos (11) uit Nederhemert maakte niet alleen een prachtig werkstuk, maar hield ook een spreekbeurt over het werk van Woord en Daad. Wat deed ze het goed! Ze kreeg van haar meester een 10. 'De perfecte spreekbeurt!' schreef haar meester op haar beoordelingsformulier.

Ook **Angeliek Boet (12)** uit Hardinxveld-Giessendam koos ervoor haar spreekbeurt over Woord en Daad te doen. Ze had veel materiaal van Woord en Daad om aan de klas te laten zien. Ook kreeg ieder kind een mooi verpakte pen van Woord en Daad. Haar cijfer: een 9,5!

Supergoed je best gedaan Angeliek!

WE GAAN NAAR ETHIOPIË!

SARA VERTELT OVER HET LEVEN IN HAAR LAND

Lees en kijk je mee? We gaan naar Ethiopië, een groot land in Afrika. Ruim 25 keer groter dan Nederland. Kinderen in Ethiopië maken, net als jij, plannen voor de toekomst en dromen over wat ze later willen worden. Sara droomt ervan om dokter te worden...

“Ik ben Sara en kom uit het zuiden van Ethiopië. Ik woon met mijn moeder en stiefvader in een huis. Mijn vader heb ik nooit gekend, ik heb geen idee waar hij is. Toen ik 10 jaar was dachten mijn moeder en stiefvader dat het goed voor me zou zijn om naar de stad te gaan. Daar zou ik het beter hebben en geld kunnen verdienen. Ik kwam bij mijn oom en tante in huis. Maar daar was het helemaal niet beter! Ik moest hard werken, werd geslagen en mocht geen vrienden hebben. Op een dag deed ik een klusje bij de burens en het was heel gezellig. Toen mijn oom dat ontdekte, werd hij vreselijk kwaad. Hij sloeg me zo hard dat ik besloot om weg te lopen.”

“Ik durfde niemand meer te vertrouwen. Het was zo bijzonder toen iemand mij vond en wilde helpen. Ik werd gered en kwam wonen in het Light House, een opvanghuis voor meisjes. Ik leerde vertellen over wat er was gebeurd, ik speelde sa-

men in een groep en kreeg goede hulp.”

“Het was zo fijn in het Light House, ik kreeg er vriendinnen. Zij begrepen mij, want ook zij maakten moeilijke dingen mee. Ik ging weer genieten. Genieten van de lessen in de klas, van tekenen en verhalen vertellen!”

“Ik dacht veel aan mijn moeder en aan thuis. Ik wilde graag naar mijn familie. Daar ben ik ook bij geholpen door de mensen van het opvanghuis. Mijn familie en ik waren dolblij dat we elkaar weer zagen. Mijn moeder omhelsde me en mijn stiefvader had tranen van blijdschap in zijn ogen. Ik voelde me weer veilig, ik was thuis.”

“Ik zit nu in groep 3 en droom ervan om dokter te worden. En weet je wat echt geweldig is? Met hulp van de organisatie Hope for Justice heeft mijn familie een schaap kunnen kopen. Een schaap helpt ons om geld te verdienen en dus kan ik thuis bij mijn familie blijven”.

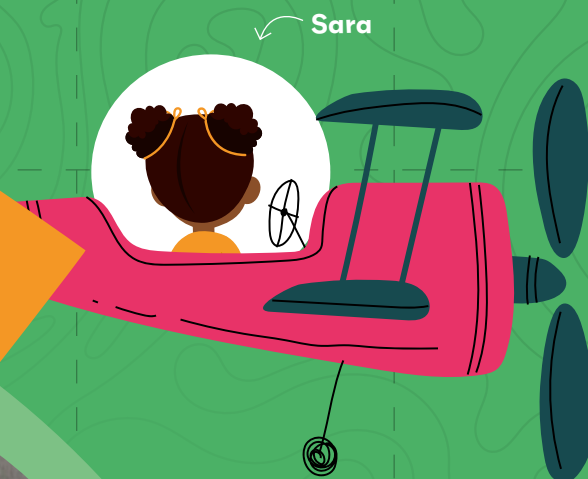
Hope for Justice is een organisatie die samen met Woord en Daad werkt onder meisjes die uitgebuit worden. Uitbuiting betekent dat zij hard moeten werken, niet naar school kunnen, soms geslagen worden en weinig eten krijgen.

Op de foto's zie je de meisjes niet herkenbaar in beeld. Dat kan en mag niet. De pop mag wel op de foto!

De meisjes die geholpen worden krijgen een plekje in het Light House, een opvanghuis. Daar is voedsel, een bed en een dokter als het nodig is. Ook wordt er les gegeven. Maar het belangrijkste: er is liefde en aandacht voor de meisjes.

Bid je voor kinderen als Sara en voor alle hulpverleners van Hope for Justice?

RAAD HET BEROEP!

Kleuren maar!

1. Ik breng mensen van A naar B. Mijn voertuig rijdt op de weg. Ik stop bij haltes.

2. Ik teken, schilder of maak mooie dingen. Ik gebruik mijn fantasie. Mijn werk hangt soms aan de muur.

BEDENK ZELF EEN RAADSEL

Raadsel: _____

Oplossing: _____

Maak er nu een spelletje van! Eén persoon kiest in gedachten een beroep. De ander stelt ja/nee-vragen om te raden welk beroep het is.

1. Buschauffeur, 2. kunstenaar, 3. dokter

3. Ik help mensen die pijn hebben. Ik luister soms naar hun hart. Soms draag ik een witte jas.

SCHRIJF JE EIGEN GEDICHT

Er zijn heel veel leuke gedichten geschreven over werk, lees maar eens mee!

Omcirkel het gedicht dat jij het leukst vindt.

1

Een timmerman heeft een hamer.
Een schoonmaker een dweil.
Een slager heeft zijn messen
en een houthakker een bijl.
Een metselaar heeft een troffel.
Een tuinman heeft een schep.
en een politieman een petje,
een petje met een klep

Bron: kleuteridee

2

Wat wil je later worden? vroeg de juf
Het was in de derde klas
Ik keek haar aan, ik wist het niet
Ik dacht dat ik al iets was

Toon Hermans

3

Kijk, daar heb je tuinman Koen.
En wat is hij daar aan het doen?

Bloemen gieten, onkruid wieden,
plantjes zaaien, gras afmaaien,
struiken snoeien en zowaar;
steeds weer is die tuinman daar.

En is al zijn werk gedaan
dan blijft hij vol bewondering
staan!

Bron: kleuteridee

Gedichten kun je op heel veel
verschillende manieren schrijven.

Soms rijmen ze, soms helemaal niet. Maar er zit wel altijd ritme in!

We gaan een beetje oefenen!
Hiernaast staan een paar woorden. Schrijf er woorden achter die rijmen.

1. Zaag kraag

2. Brand _____

3. Prik _____

4. Juf _____

Schrijf nu zelf een leuk gedicht over jouw droombaan. Gelukt? Stuur je gedicht vóór 30 november in naar kids@woordendaad.nl. Het mooiste ingezonden gedicht krijgt een plek op het prikbord van de volgende Verrekijsker!

LEES JE MEE?

LATER WORD IK...

Door: Rina Molenaar

“Lina, morgen op tijd komen om te oefenen. De laatste generale repetitie. Zorg dat je erbij bent en niet vergeten!” Juf Gloria strijkt met de achterkant van haar hand langs de wang van Lina. Snel rent ze weg. Niet lief doen tegen haar want dan gaat ze huilen.

Natuurlijk vergeet ze morgen niet op tijd te komen. Morgen mag zij de hoofdrol spelen bij de mooie dans die ze gaan opvoeren. Haar jurk ligt thuis al klaar. Mama heeft hem gewassen en gestreken. Verder dan morgen wil ze niet denken. Haar lippen zijn droog, ze likt met haar tong haar lippen nat. Even doet ze haar ogen dicht en ademt diep in en uit. Dan zet ze de pas er goed in. Het zand onder haar voeten is droog en stoffig. Als ze rent komt er steeds een stofwolk voor haar gezicht. Snel naar huis, hopelijk is mama nog op straat aan het werk. Lekker even alleen thuis. Haar hoofd bonkt van al het denken de hele dag. Het gesprek van gisteren met mams heeft alles veranderd. Mama die haar vertelde dat ze niet meer naar school kan omdat er geen geld is. Mama die van alles geprobeerd heeft,

maar ook geen andere oplossing ziet dan Lina mee te laten helpen met haar straatverkoop. Ze voelt een dikke traan over haar wang lopen. Ze ziet weer de verdrietige ogen van mama voor zich. Ze had alles aan-gehoord en was daarna snel naar bed gegaan. In bed had ze zachtjes gehuild, zodat mama het niet hoorde. Vanmorgen was ze naar school gegaan maar alles lijkt wel langs haar heen te gaan. School is geen school meer. Nog een paar dagen en dan stopt het. Ze schopt een steen die voor haar ligt voor haar uit. Gelukkig het huis is in zicht. Het hekje voor de voordeur is dicht dus mama is nog niet thuis. Ze grabbelt haar sleutel uit de rok van haar schooluniform. Snel de deur open en dan naar binnen. “¡Ey amiga, waar was jij zo opeens?”

Lina draait zich om en kijkt in het gezicht van Mateo. “Gewoon naar huis. Ik ben moe.” Mateo trekt zijn rechterwenkbrauw omhoog en kijkt haar met een schuin hoofd aan. “Moe? Lina moe? Eh... ¿todo bien?” Lina haalt haar schouders op. Mateo gaat recht voor haar staan tussen de deur van het huis en haar en legt zijn hand op haar schouder. Mateo heeft haar altijd direct door. Toen ze klein waren woonden ze al naast elkaar en ze zijn altijd vrienden geweest. “Ik...”, ze kijkt hem aan en barst dan in huilen uit. De tranen stromen over haar wangen als regenwater in de winter. Mateo zegt niks. Hij wacht. Dat is fijn aan Mateo, hij wacht altijd tot je klaar bent. “Ik moet stoppen met school,” fluistert Lina. Haar stem kraakt als een oude houten vloer. “Mama heeft geen plata meer.

Geen peso. Nada.”

Mateo's ogen worden groot.

“Pero... en de dans morgen? En juf Gloria's klas?”

“Voorbij.” Lina veegt met haar mouw langs haar neus. “Alles voorbij. Ik ga arepa's verkopen op straat. Net als mama.” Ze gaat op het kleine trapje voor de deur zitten. Het beton is warm van de zon. Mateo komt naast haar zitten. Hun schouders raken elkaar.

“Ik moet stoppen met school,” fluistert Lina.

“Ik wilde dokter worden, Mateo. Weet je nog? Toen jij je knie kapot had gevallen bij het voetballen, heb ik hem verbonden met bladeren en een stuk stof. Jij zei toen: Lina, jij wordt later de beste dokter van heel Cartagena.”

Mateo knikt langzaam. “Dat weet ik nog, parcerera.”

“Nou, dat wordt niks meer.” Lina's stem klinkt hol, leeg als een uitgedroogde kokosnoot. “Straks sta ik de hele dag in de zon. Chontaduro verkopen, cocadas, empanadas. Mijn handen worden ruw en mijn hoofd leeg. En dan vergeet ik alles wat ik geleerd heb.”

Er valt een stilte. In de verte blaft een hond. Een brommer raast voorbij met harde muziek.

“¡Lina! ¡Mi amor!”

Mama komt de hoek om met haar karretje vol fruit. De wielen piepen over de stoffige straat. Mateo springt op. “Ik moet gaan. Mañana, Lina. Mañana wordt een mooie dag.” Hij knijpt even in haar hand en rent weg voordat mama hem kan zien. Lina veegt snel haar tranen weg. Mama mag niks merken. Mama heeft al genoeg zorgen.

De volgende ochtend wordt Lina wakker van trompetten. Trommels. Geschreeuw en gelach op straat.

Ze schiet overeind in bed. Het is 20 juli.

Día de la Independencia.

Door het kleine raampje ziet ze de straat al vol staan met mensen. Overal wapperen de Colombiaanse vlaggen: geel, blauw en rood. Kinderen rennen rond met kleine vlaggetjes. Vrouwen dragen traditionele polleras en mannen hebben hun mooiste ruanas aan.

De geur van buñuelos en empanadas drijft door de lucht. Ergens speelt een band met een zware drum. Feest. Vandaag niet piekeren maar feest vieren!

“¡Arriba, Lina!” roept mama vanuit de keuken. “Je moet naar school. Laatste repetitie, ¿recuerdas?”

Lina trekt haar witte jurk aan. In de spiegel kijkt ze naar een meisje met dikke zwarte vlechten en grote bruine ogen die niet lachen.

Dit is de laatste keer dat ze deze jurk draagt voor school.

De laatste keer.

Op het schoolplein is het een drukte van belang. Het grote podium gebouwd van houten pallets staat klaar voor de dans.

Er hangen slingers van muur tot muur. De muziekgroep stemt hun instrumenten.

“¡Lina! ¡Aquí!” Juf Gloria wenkt haar naar de groep dansers.

De generale repetitie verloopt perfect.

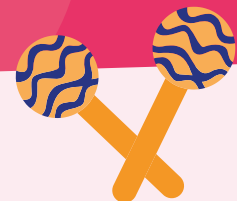
Lina danst zo mooi als ze kan.

De muziek stopt. Iedereen is klaar voor het grote feest.

De zaal stroomt vol met mensen. De burgemeester komt binnen en loopt direct naar voren.

Hij opent het feest, de muziek zwelt aan en het volkslied wordt gezongen: “¡Oh gloria inmarcesible! ¡Oh júbilo inmortal!”

De mensen in de zaal gaan zitten. De muziekgroep start het stuk waar Lina op mag dansen met de groep. Iedereen staat klaar achter de gordijnen van het podium. Het voorspel is klaar. De muziek stopt en het is helemaal stil. Dan begint zachtjes de trom en Lina start haar dans met lichte pasjes op het podium. De slingers aan haar jurk zwieren in het rond. Daarna vergeet ze alles en danst over het podium alsof de grond onder haar loslaat. De morgen vliegt voorbij.

“En nu de prijsuitreiking!”, roept juf Gloria door de microfoon.

Er zijn prijzen voor de beste tekening, het mooiste gedicht, de snelste hardloper. Kinderen rennen naar voren om hun medailles en diploma's te ontvangen. Iedereen klappt en juicht.

“En de hoofdprijs,” zegt juf Gloria met een grote glimlach, “voor de beste leerling van het jaar... Lina Rodríguez!”

De wereld staat stil.

Lina hoort haar naam maar haar benen willen niet bewegen. Iemand duwt haar zachtjes naar voren. Ze loopt naar het podium alsof ze door water waadt.

Er wordt een grote beker in haar hand gedruwd. Goud. Glimmend. Haar naam staat erin gegraveerd.

“**Felicitaciones**, Lina. Je bent een voorbeeld voor iedereen.”

Het applaus is oorverdovend. Maar Lina hoort het niet. Ze ziet alleen de gezichten van haar klasgenoten. De gezichten die ze na deze week nooit meer zal zien. Haar keel knijpt dicht. Dit is het dan. Haar laatste prijs.

Ze drukt de beker tegen haar borst en rent weg van het podium. Achter de school, bij de oude mangoboom, laat ze zich op de grond vallen.

De tranen komen. Niet zachtjes deze keer. Het zijn grote, schokkende snikken die door haar hele lichaam gaan.

Nooit meer rekenen. Nooit meer lezen met juf Gloria. Nooit meer dromen van een witte doktersjas.

In plaats daarvan: de hete zon op haar hoofd, dag in dag uit. Schreeuwen naar voorbijgangers. ¡Empanadas! ¡Cocadas! Haar handen plakkerig van het fruit.

“Lina?”

Ze schrikt op. Juf Gloria staat voor haar. Haar gezicht is vriendelijk maar ernstig.

“Je was opeens weg. We waren je kwijt. Wat is er aan de hand?”

Lina veegt haar tranen weg. “Niks, juf. Niks.”

Juf Gloria hurkt naast haar. En streelt over haar haren. Ze sluit haar ogen.

“Lina, je wordt straks nog bij mij verwacht in de kamer. Na het feest. Begrepen?”

Lina knikt. Haar hart zinkt nog dieper. Vast nog een afscheidsgesprek. Nog meer pijn.

Een uur later staat Lina voor de deur van juf Gloria's kamer. Het feest buiten gaat door. Ze hoort muziek en gelach. Maar hierbinnen is het stil.

Haar keel knijpt dicht. Dit is het dan. Haar laatste prijs.

Ze duwt de deur open. De kamer is leeg. Lina gaat op een stoeltje zitten en wacht. Haar ogen dwalen over de posters aan de muur. Planeten. Dieren. Het menselijk lichaam met alle organen in verschillende kleuren.

Op het bureau van juf Gloria liggen boeken. De minuten kruipen voorbij. Lina's gedachten draaien in kringetjes als water dat door een afvoer verdwijnt.

Ze hoort voetstappen op de gang. Meerdere voetstappen.

De deur gaat open.

Juf Gloria komt binnen. En daarachter

mama. En... Mateo?

Ze stralen. Alle drie. Grote, brede lachen op hun gezichten.

Lina snapt er niks van. Waarom lachen ze? Er valt weinig te lachen?

“Mag ik?” vraagt Mateo.

“Ja, ga maar”, zegt Gloria.

Hij rent naar haar toe en fluistert in haar oor: “Je mag blijven. Je mag op school blijven. Ik vertel je het nog wel, maar het komt goed.”

Vragend kijkt Lina van juf Gloria naar mama. Die knikken alle twee.

Ze snapt er niks van. Hoe kan dat nu?

Maar Mateo trekt haar mee aan haar arm.

“Kom, dokter Lina, knapste dokter van Cartagena. Vandaag is het feest! En dat gaan we vieren.

¡Viva Colombia! ¡Viva la vida!

Lina trekt zich los van Mateo en rent naar mama. Die drukt haar tegen zich aan.

“Echt mama? Gracias, gracias.”

Ze knuffelt mama stevig en loopt daarna naar juf Gloria.

“Mama vertelt het je nog wel allemaal vanavond. Als het feest voorbij is.

Ga nu maar lekker spelen op het plein.

Want vandaag is het dubbel feest voor jou!

¡Viva Colombia! ¡Viva la vida!”

LEES VERDER...

In de tekst staan veel Spaanse woorden. Wil jij weten wat ze betekenen? Scan de QR-code!

KLEURPLAAT

Maak de kleurplaat zo mooi mogelijk en stuur hem uiterlijk 30 november 2026 naar: Woord en Daad Verreiker, Postbus 560, 4200 AN Gorinchem.

Naam Leeftijd jaar
Adres
Postcode Woonplaats

VISSERS VAN MENSEN

MARKUS 1 VERS 16 TOT 20

Buiten wordt het al licht. Nog even, en de zon komt op. “Kom Simon,” zegt Andreas tegen zijn broer, “laten we onze netten nog een keer in de zee gooien. We kunnen wel wat extra vangst gebruiken!” Simon – die later Petrus genoemd wordt – en Andreas zijn vissers, net als hun vader vroeger.

Plotseling horen ze voetstappen op het strand. Andreas en Simon draaien zich om. De Man die naar hen toe komt lopen kennen ze niet. Maar toch is er iets. Andreas en Simon voelen dat dit niet zomaar een Man is. Zou dit die Jezus van Nazareth zijn? Ze hebben al veel over Hem gehoord!

Jezus kijkt hen vriendelijk aan, net alsof Hij de mannen allang kent. “Kom achter Mij aan,” zegt Jezus “en Ik zal jullie vissers van mensen maken.” Simon en Andreas kijken elkaar verbaasd aan. Vissers van mensen? Wat zou dat betekenen? Maar er is iets in Jezus’ stem dat hen diep raakt. Ze laten hun netten in het zand vallen en gaan met Jezus mee. Hun

beroep is opeens helemaal niet belangrijk meer!

Vanaf die dag zijn Petrus en Andreas geen gewone vissers meer. Ze gaan met Jezus mee, en leren veel van Hem. Ze zien wonderen gebeuren en ontdekken wie Jezus is – de zoon van God! En als de Heere Jezus drie jaar later teruggaat naar de hemel, gaan ze iedereen over de Heere Jezus vertellen. Ze mogen vissers van mensen zijn!

Wat wil jij later worden? Je beroep is uiteindelijk niet het belangrijkste. Dat is het volgen van de Heere Jezus, net zoals Andreas en Petrus dat deden. Wil jij Hem ook volgen? Dat kan nog steeds. Jezus zegt: “Laat de kinderen tot Mij komen.” Hij roept ook jou!

QUIZ

JEZUS ROEPT DE VISSERS!

Beantwoord de vragen en ontdek hoeveel jij weet over het verhaal uit Markus 1:16–20.

1. Waar waren Simon en Andreas mee bezig toen Jezus hen zag?
 - ☐ Ze waren vissen aan het tellen
 - ☐ Ze wierpen een net in de zee
 - ☐ Ze zaten in een boot te slapen
2. Wat zei Jezus tegen hen?
 - ☐ “Kom, we gaan vissen verkopen!”
 - ☐ “Kom achter Mij aan, Ik maak jullie vissers van mensen.”
 - ☐ “Hoeveel vissen hebben jullie gevangen?”
3. Wat deden Simon en Andreas toen Jezus hen riep?
 - ☐ Ze renden weg
 - ☐ Ze dachten er eerst een week over na
 - ☐ Ze lieten meteen hun netten achter en volgden Hem

Lees zelf hoe het bijbelverhaal verder gaat in Markus 1 vers 19-20 en beantwoordt dan onderstaande vragen.

4. Welke twee broers riep Jezus daarna?
 - ☐ Mozes en Aaron
 - ☐ Jakobus en Johannes
 - ☐ David en Salomo
5. Waar waren Jakobus en Johannes mee bezig?
 - ☐ Ze waren hun netten aan het herstellen in de boot
 - ☐ Ze waren brood aan het bakken
 - ☐ Ze waren aan het zwemmen
6. Wat deden Jakobus en Johannes toen Jezus hen riep?
 - ☐ Ze bleven bij hun vader in de boot
 - ☐ Ze volgden Jezus meteen
 - ☐ Ze gingen eerst nog vissen

BONUSVRAAG

Wat betekent “vissers van mensen” volgens jou? En welk beroep hoort bij “vissers van mensen” denk je? Schrijf of teken je antwoord hieronder.

REBUS

e=m

...

+ac aan het begin, s=h

.....

b=m

...

-m

...

PUZZEL

ZOEK HET BEROEP

Zie jij welk voorwerp bij welk beroep hoort? Trek een lijn.

NET ALS OPA

Wat wil je later worden? Abacaboer!

FILIPIJNEN

Opa Artemio

John Gabriel

Opa Artemio en kleinzoon John Gabriel wonen in een klein dorpje in de Filipijnen. Samen werken ze op de abacaboerderij van de familie.

A baca is een bananensoort. In de stengels van de plant zitten sterke vezels. Daar kun je bijvoorbeeld stof van maken. Opa Artemio heeft zijn hele leven op het land gewerkt. John Gabriel is negen jaar

oud en heeft dezelfde droom: net als opa abacaboer worden!

Het werk op de abacaboerderij zorgt ervoor dat opa Artemio meer geld verdient. Het is niet makkelijk om voldoende eten op tafel te krijgen voor zijn acht kinderen en John Gabriel, die ook bij opa en oma woont. Door het verbouwen van abaca, lukt dat nu gelukkig wel. John vindt het altijd fijn om met zijn opa mee te gaan naar de boerderij. Zijn opa werkt hard en is heel sterk. Zo wil hij later ook worden!

John Gabriel heeft zelf gezien hoe het verbouwen van abaca voor meer eten en geld heeft gezorgd. Niet alleen in de familie, maar ook in het dorp. John Gabriel: "Ik ga nu nog naar school, maar ik wil later ook boer worden. Ik heb veel geleerd van mijn opa Artemio, maar ook van mijn twee ooms die soldaten zijn. Van hen leerde ik wat het is om door te zetten, ook als het moeilijk is. Zo wil ik ook zijn op de boerderij en werken aan een inkomen voor mijn familie en dorp!"

DOE MEE

MET HET DROOMBEROEPEN- AVONTUUR

Weet jij al wat je later wilt worden? Misschien dierenarts, piloot, kok, politieagent, uitvinder of game-ontwerper! Dromen over een beroep is superleuk. Maar wist je dat er kinderen zijn die ook een droom hebben, maar geen kans krijgen om dat beroep te leren? Dat is best verdrietig.

Doe daarom mee met het Dromenberoepen-Avontuur!

Het werkt zo:

1. Kies een beroep dat jou leuk lijkt.
2. Bedenk een kleine actie die bij dat beroep past.
3. Met het geld help je een ander kind om een vak te leren.

Een paar voorbeelden:

Lijkt dierenarts je leuk?

→ Laat mensen een klein bedrag sponsoren als jij hun hond uitlaat.

Wil je kok worden?

→ Bak koekjes of cupcakes en verkoop ze.

Wil je monteur worden?

→ Help thuis iets repareren of maak iets moois dat mensen kunnen kopen.

Wil je in een winkel werken?

→ Doe wat boodschappen voor een ander voor een klein sponsorbedrag.

Of bedenk zelf iets anders origineels!

Elke euro helpt een kind om **les te krijgen, een vak te leren en zijn of haar droom waar te maken**. Help jij mee?

HELP EEN DROOMBEROEP WAARMAKEN!

Naam deelnemer:

Wat wil jij later worden?

Mijn actie (bijv. koekjes bakken, sponsorloop, klusjes doen, iets maken en verkopen):

Ik spaar geld om andere kinderen te helpen een beroep te leren. Wil je mij sponsoren? Dank je wel!

Naam sponsor	Bedrag (€)	Handtekening

Waarom deze actie?

Met het geld help je kinderen die graag een beroep willen leren (zoals kok, timmerman, kapper of verpleegkundige), maar daar geen kans voor hebben. **Samen helpen we dromen uitkomen!**

Het geld dat je opgehaald hebt, kun je overmaken naar Stichting Woord en Daad, IBAN NL64 RABO 0385 4870 88 o.v.v. Verrekijker